

येशू ख्रीष्टको प्रकाश — नम्बर सत्रह

सुख्खा हड्डीहरूलाई जागृत पार्दै: प्रतीक्षाको समयमा पवित्रता र विश्वासको निम्ति एक आह्वान

Jeff Pippenger

2023-11-17

सडकमा मृत अवस्थामा लडेका ती सुख्खा हड्डीहरूले, उजाड स्थानमा पुकारा गरिरहेकाको “आवाज” सुन्दछन् भने, त्यसो यसकारण हो कि येशूले उहाँलाई पठाउनुहुने प्रतिज्ञाको परिपूर्तिमा सान्त्वनादाता आइपुग्नुभएको छ। मिलेराइटहरूको पहिलो निराशामा, मिलेराइटहरूले बुझे कि तिनीहरू कन्याहरूको दृष्टान्तको ढिलाइको समयमा थिए।

“निराश भएकाहरूले बाइबलबाट देखे कि तिनीहरू विलम्बको समयमा थिए, र तिनीहरूले दर्शनको परिपूर्तिको लागि धैर्यपूर्वक पर्खनुपर्थ्यो। उही प्रमाण जसले तिनीहरूलाई 1843 मा आफ्ना प्रभुको प्रतीक्षा गर्न अगुवाइ गरेको थियो, त्यसैले तिनीहरूले 1844 मा उहाँको अपेक्षा गरे।” *Spiritual Gifts*, volume 1, 153.

जसलाई मिलेराइटहरूद्वारा प्रतिरूपित गरिएको छ, तिनीहरूले पहिलो निराशाको अनुभवलाई पुनः दोहोर्‍याउँछन्, र जब तिनीहरूले त्यसो गर्छन्, तब तिनीहरूले यो बुझ्नुपर्छ कि तिनीहरू पनि कुँवारीहरूको दृष्टान्तको ढिलाइको समयमा नै छन्। केवल सान्त्वनादाताको प्रभावले मात्र तिनीहरूलाई यस सत्यलाई देख्न सक्षम बनाउँछ। सान्त्वनादाताद्वारा गराइएको त्यो पहिचान, इजकिएललाई सुख्खा, मरेका हड्डीहरूको उपत्यकासित घोषणा गर्न निर्देशन दिइएको पहिलो अगमवाणीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

फेरि उहाँले मलाई भन्नुभयो, “यी हड्डीहरूमाथि अगमवाणी गर, र तिनीहरूलाई भन, हे सुख्खा हड्डीहरू हो, परमप्रभुको वचन सुन। यी हड्डीहरूलाई परमप्रभु यहीवा यसो भन्नुहुन्छ: हेर, म तिमीहरूभित्र श्वास प्रवेश गराउनेछु, र तिमीहरू जीवित हुनेछौ; अनि म तिमीहरूमाथि नसाहरू राखिदिनेछु, र तिमीहरूमाथि मासु उमान्छु, र तिमीहरूलाई छालाले ढाकिदिनेछु, र तिमीहरूभित्र श्वास हालिदिनेछु, र तिमीहरू जीवित हुनेछौ; अनि तिमीहरूले थाहा पाउनेछौ कि म नै परमप्रभु हुँ।” यसरी मैले आज्ञा पाएअनुसार अगमवाणी गरें; र जब मैले अगमवाणी गरिरहेँ, तब एउटा आवाज भयो, अनि हेर, एउटा कम्पन भयो, र हड्डीहरू एकसाथ आए, प्रत्येक हड्डी आफ्नो-आफ्नो हड्डीसँग जोडियो। अनि मैले हेर्दा, हेर, तिनीहरूमाथि नसाहरू र मासु उभिएर आए, र माथिबाट छालाले तिनीहरूलाई ढाक्यो; तर तिनीहरूमा श्वास थिएन। इजकिएल 37:4-8.

“आवाज” ले पवित्र आत्मालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यस बिन्दुमा कुमारीहरूले आफूहरू ढिलाइको समयमा छन् भन्ने कुरा चिन्नु आवश्यक छ। जब निराश भएकाहरूले आफूहरू ढिलाइको समयमा छन् भनेर चिन्छन्, तब उनीहरूले के गर्नुपर्छ भन्ने सम्बन्धमा बाइबलीय निर्देशनहरू प्रशस्त छन्। यर्मियाले सिकाउँछन् कि उनीहरूले कहिल्यै पनि “ठट्टा गर्नेहरूको सभामा” फर्कनु हुँदैन, जुन फिलाडेल्फियालाई दिइएको सन्देशमा शैतानको सभाघर हो। उनीहरूले बहुमूल्यलाई निकृष्टबाट अलग पनि गर्नुपर्छ। निकृष्टको विपरीतमा प्रयोग गरिएको बहुमूल्यको दोहोरो अर्थ छ।

मैले यो भविष्यसूचक भिन्नता धेरै वर्षअघि आफैंका लागि सिकें, जब मैले विलियम मिलरको सपनामा एउटा अनुप्रयोग गरें। मैले रत्नहरूलाई परमेश्वरको वचनका सत्यहरूका रूपमा, र नक्कली रत्नहरूलाई भ्रष्ट सिद्धान्तहरूका रूपमा ठीकसँग परिभाषित गरें। त्यसपछि मलाई यो देखाइयो कि जेम्स ह्वाइटले पनि विलियम मिलरको सपनाको एउटा अनुप्रयोग गरेका रहेछन्, र आफ्नो अनुप्रयोगमा उनले रत्नहरूलाई परमेश्वरका विश्वासयोग्य जनहरूका रूपमा, र नक्कली रत्नहरूलाई सत्यका झूटा दावा गर्नेहरूका रूपमा पहिचान गरेका थिए। जब मैले जेम्स ह्वाइटले त्यस सपनाबारे के सिकाएका थिए भन्ने कुरा अनुसन्धान गरें, तब मैले बुझें कि हामी दुवै सही थियौं। रत्नहरूले परमेश्वरका विश्वासयोग्य जनहरूलाई जनाउन सक्छन्, र नक्कली रत्नहरूले अविश्वासीहरूलाई; तर रत्नहरूले परमेश्वरको वचनका सत्यहरूलाई पनि जनाउन सक्छन्, र नक्कली रत्नहरूले झूटा सिद्धान्तहरूलाई जनाउन सक्छन्। जेम्स

ह्लाइटले मिलरको सपनालाई त्यो इतिहासमा लागू गरेका थिए जसमा त्यसबेला जेम्स ह्लाइट स्वयं बाँचिरहेका थिए, तर मैले त्यस सपनालाई अन्तिम दिनहरूको इतिहासका रूपमा ग्रहण गरेको थिएँ। यी दुई अनुप्रयोगहरूले संयुक्त रूपमा यो पहिचान गराउँछन् कि मानिसहरू आफूले जे विश्वास गर्छन्, अन्ततः त्यही बन्छन्; र यदि उनीहरूले त्रुटिपूर्ण सिद्धान्तहरू समातिरहने छनोट गरे, भने उनीहरू आफू आबद्ध भएका ती सिद्धान्तहरूसँगै फोहोर झार्ने मानिसद्वारा झ्यालबाहिर बढारिनेछन्। हामी जे खान्छौं, त्यही हुन्छौं।

जब निराश भएकाहरूले आफूहरू यर्मियाको अनुसार ढिलाइको समयमा रहेको थाहा पाउँछन्, तब तिनीहरूले बहुमूल्यलाई तुच्छबाट अलग गर्नुपर्छ।

“परमेश्वरको शासनसँग युद्धमा रहेका मानिसहरूले कहिलेकाहीँ प्रदर्शन गर्ने बुद्धि उनीहरूले कसरी प्राप्त गर्छन्? शैतान स्वयं स्वर्गीय दरबारहरूमा शिक्षित भएको थियो, र त्यससँग असलको साथै खराबको पनि ज्ञान छ। त्यसले बहुमूल्यलाई निकृष्टसँग मिसाउँछ, र यही कुराले त्यसलाई छल गर्न शक्ति दिन्छ। तर शैतानले आफूलाई स्वर्गीय ज्योतिका वस्त्रहरूले आवृत गरेको छ भन्दैमा, के हामी त्यसलाई ज्योतिका दूतको रूपमा ग्रहण गर्ने? परीक्षकका आफ्ना प्रतिनिधिहरू छन्, जो त्यसका विधिहरूअनुसार शिक्षित, त्यसकै आत्माद्वारा प्रेरित, र त्यसकै कामका लागि अनुकूलित गरिएका छन्। के हामी तिनीहरूसँग सहकार्य गर्ने? के हामी त्यसका प्रतिनिधिहरूका कार्यहरूलाई शिक्षा प्राप्त गर्ने कार्यका लागि अत्यावश्यक ठान्ने?” Ministry of Healing, 440.

बहुमूल्य र निकृष्टले सत्य र भ्रान्तिलाई जनाउँछन्। यसले मानिसका दुई वर्गहरूलाई पनि जनाउँछ।

“तथापि परमेश्वरको जग अटल रहन्छ, र यसमा यो छाप लागेको छ, प्रभुले आफ्नाहरूलाई चिन्नुहुन्छ। अनि, ख्रीष्टको नाउँ लिने हरेकले अधर्मबाट अलग होस्। तर एउटा ठूलो घरमा सुनका र चाँदीका भाँडाहरू मात्र हुँदैनन्, तर काठका र माटाका पनि हुन्छन्; र केही आदरका निम्ति, अनि केही अनादरका निम्ति।” ‘ठूलो घर’ले मण्डलीलाई जनाउँछ। मण्डलीभित्र तुच्छ र बहुमूल्य दुवै पाइनेछन्। समुद्रमा हालिएको जालले असल र खराब दुवैलाई बटुल्छ।” Review and Herald, February 5, 1901.

यर्मियालाई यस्तो निर्देशन दिइयो कि यदि ऊ फर्किने हो भने, उसले मूर्ख कन्याहरूबाट अलग हुनुपर्थ्यो, र उसले मूर्ख कन्याहरूका त्रुटिपूर्ण शिक्षाहरूबाट पनि अलग हुनुपर्थ्यो। एक लाख चौवालीस हजार तिनीहरू हुन् जो सिद्ध एकतामा प्रवेश गर्छन्। यर्मिया त्यस कार्यको प्रतिनिधित्व गर्दछ जुन चार वायुहरूको इज्जतको दोस्रो सन्देशद्वारा छाप लगाइने बोलाइएका व्यक्तिहरूले पूरा गर्नेपर्छ, यदि दर्शनले बोल्दा तिनीहरू परमेश्वरको “मुख” हुने हुन् भने। जब न्याय आइपुग्यो, तब दर्शनले मिलेराइट इतिहासमा बोलेको थियो, र जब पृथ्वीको पशुले बोल्छ र तेस्रो हायको न्याय आइपुगछ, तब यसले एक लाख चौवालीस हजारको इतिहासमा बोल्छ। त्यसपछि यर्मियाद्वारा चिनाइएको कार्य पूरा गरेका व्यक्तिहरू परमेश्वरका चौकीदारहरूको रूपमा उचालिन्छन्।

जब प्रभुले निराश भएकाहरूलाई तिनीहरूको मृतवत् अवस्थाबाट जागृत गराउन सान्त्वनादाता पठाउनुहुन्छ, तब उहाँले शुद्धीकरणको यस्तो कार्य पहिचान गर्नुहुन्छ, जुन तिनीहरूले पूरा गर्नेपर्छ यदि तिनीहरू आइतबारको व्यवस्था-सम्बन्धी संकटमा उहाँका प्रवक्ताहरू हुन चाहन्छन् भने। यशैयाले यर्मियाको परामर्शसँग सहमति जनाउँछन्।

पहाडहरूमा सुसमाचार ल्याउनेका पाउहरू कति सुन्दर छन्, जसले शान्तिको घोषणा गर्दछ; जसले शुभको सुसमाचार ल्याउँछ, जसले मुक्तिको घोषणा गर्दछ; जसले सियोनलाई भन्छ, तिम्रा परमेश्वर राज्य गर्नुहुन्छ! तिम्रा पहरेदारहरूले स्वर उठाउनेछन्; तिनीहरू एकसाथ स्वर मिलाई गाउनेछन्: किनकि जब परमप्रभुले सियोनलाई फेरि पुनर्स्थापित गर्नुहुनेछ, तब तिनीहरूले आमनेसामने देख्नेछन्। हे यरूशलेमका उजाड स्थानहरू हो, आनन्दमा फुटिपड, एकसाथ गाओ: किनकि परमप्रभुले आफ्ना प्रजालाई सान्त्वना दिनुभएको छ, उहाँले यरूशलेमलाई उद्धार गर्नुभएको छ। यशैया ५२:७-९।

“शुभसमाचार ल्याउने” र “शान्ति तथा मुक्तिको घोषणा गर्ने” हरूले “आफ्ना स्वरहरू एकसाथ” उठाउँछन्, किनकि तिनीहरूले “आँखा-आँखै मिलाई” देख्नेछन्।

“मैले उल्लेख गरेका व्यक्तिहरूसँग आफ्नो प्रभाव जोड्ने केही अरूलाई पनि मलाई देखाइयो, र तिनीहरू मिलेर शरीरबाट टाढा तान्न र भ्रम उत्पन्न गराउन आफूले सक्दो गर्छन्; अनि तिनीहरूको प्रभावले परमेश्वरको सत्यलाई अपयशमा पार्छ। येशू र पवित्र स्वर्गदूतहरूले परमेश्वरका जनहरूलाई एउटै विश्वासमा माथि उठाउँदै र एकतामा बाँध्दै हुनुहुन्छ, ताकि तिनीहरू सबै एउटै मन र एउटै निर्णयका होऊन्। र जब तिनीहरू यस समयका गम्भीर, महत्त्वपूर्ण सत्यहरूबारे एकै दृष्टि राख्न विश्वासको एकतामा ल्याइँदैछन्, तब शैतान तिनीहरूको उन्नतिलाई विरोध गर्न कार्यरत छ। येशू आफ्नो साधनहरूद्वारा भेला पार्न र एकतामा बाँध्न कार्यरत हुनुहुन्छ। शैतान आफ्ना साधनहरूद्वारा तितरबितर पार्न र विभाजन गर्न कार्य गर्छ। ‘किनकि, हेर, म आज्ञा गर्नेछु, र म इस्राएलको घरानालाई सबै जातिहरूका बीचमा चाल्नेछु, जसरी चलनीमा अन्न चालिन्छ, तापनि एउटा पनि दाना भुइँमा खस्नेछैन।’

“परमेश्वरले अहिले आफ्ना जनहरूको परीक्षा र जाँच गरिरहनुभएको छ। चरित्र विकास भइरहेको छ। स्वर्गदूतहरूले नैतिक मूल्य तौलिरहेका छन्, र मानिसहरूका सन्तानका सबै कार्यहरूको विश्वासयोग्य अभिलेख राखिरहेका छन्। परमेश्वरका दाबी गर्ने जनहरूमध्ये भ्रष्ट हृदयहरू छन्; तर तिनीहरूको परीक्षा र जाँच गरिनेछ। सबैका हृदय पढ्नुहुने त्यही परमेश्वरले अन्धकारका लुकेका कुराहरूलाई प्रकाशमा ल्याउनुहुनेछ, जहाँ तिनीहरू प्रायः सबैभन्दा कम शङ्का गरिन्छन्, ताकि सत्यको प्रगतितालाई रोक्दै आएका ठेसका ढुङ्गाहरू हटाइऊन, र परमेश्वरसँग आफ्ना विधिहरू र न्यायहरू घोषणा गर्नका लागि शुद्ध र पवित्र जन रहून्।”

“हाम्रो मुक्तिका सेनापतिले आफ्ना जनहरूलाई एक-एक कदम गर्दै अगुवाइ गर्नुहुन्छ, तिनीहरूलाई शुद्ध पार्दै र रूपान्तरणका लागि योग्य बनाउँदै, अनि पछाडि तिनीहरूलाई छोड्दै जो समुदायबाट अलग हुनतिर झुकेका छन्, जो अगुवाइ गरिन इच्छुक छैनन्, र आफ्नै धार्मिकतामा सन्तुष्ट छन्। ‘यसकारण यदि तेरो भित्रको ज्योति अन्धकार हो भने, त्यो अन्धकार कति महान् हुनेछ!’ मानिसको मनलाई त्यस भ्रमभन्दा ठूलो अरू कुनै भ्रमले धोका दिन सक्दैन, जसले मानिसहरूलाई आत्मविश्वासी भावनामा लिप्त हुन, आफूहरू ठीक छन् र ज्योतिमा छन् भनी विश्वास गर्न डोर्छाउँछ, जबकि तिनीहरू परमेश्वरका जनहरूबाट टाढिँदै गइरहेका हुन्छन्, र तिनीहरूले सहेरेर राखेको ज्योति अन्धकार हुन्छ।” Testimonies, volume 1, 332, 333.

“शुभ समाचार ल्याउँछ” भन्ने पदावली यशैयाको उक्त अंशमा दुई पटक दोहोरिएको छ, जसले मध्यरातको पुकारको इतिहासलाई चिन्हित गर्दछ; त्यसै गरी, ती पदहरूले पनि—जसले यशैयाले बहुमूल्यलाई निकृष्टबाट अलग गरिँदा सम्पन्न हुने एकताको वर्णन गर्नुअघि मार्गदर्शन गर्छन्—त्यही कुरा जनाउँछन्।

हे सिय्योन, जाग, जाग; आफ्नो बल धारण गर; हे पवित्र सहर यरूशलेम, आफ्ना सुन्दर वस्त्रहरू धारण गर; किनकि अबदेखि खतना नगरिएको र अशुद्धहरू फेरि तेरो भित्र प्रवेश गर्नेछैनन्। हे यरूशलेम, धूलोबाट आफूलाई झार; उठ, र आसन ग्रहण गर; हे सिय्योनकी बन्दिनी छोरी, आफ्नो घाँटीका बन्धनहरू फुकाल। यशैया 52:1, 2.

यर्मियाहले पहिलो निराशामा परेकाहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले आफूहरू ढिलाइको समयमा रहेको कुरा चिन्छन्। यशैयाहले तीही व्यक्तिहरूलाई “जाग, जाग” भनी आज्ञा दिन्छन्। तिनीहरू जागछन् र अन्ततः यस्तो अवस्थासम्म आइपुग्छन् जहाँ परमेश्वरको मण्डलीमा अबदेखि कुनै पनि खतना नगरिएको र अशुद्ध रहनेछैन, किनकि तिनीहरूले बहुमूल्य र निकृष्टलाई अलग गर्ने कार्य सम्पन्न गरेका हुनेछन्। “प्रभुले चाहनुहुन्छ कि संसारमाथि उहाँका न्यायहरू अझ स्पष्ट रूपमा खस्नुअघि उहाँको मण्डली शुद्ध पारियोस्।”

“हामी यस पृथ्वीको इतिहासको समाप्तिको अत्यन्त नजिक तीव्रगतिमा पुगिरहेका छौं। अन्त्य अति निकट छ, धेरैले अनुमान गरेभन्दा पनि धेरै निकट, र म हाम्रा मानिसहरूलाई प्रभुलाई earnestतापूर्वक खोज्नुपर्ने आवश्यकतामा आग्रह गर्न बाध्य भएको अनुभव गर्छु। धेरै जना निद्रामा छन्, र तिनीहरूलाई तिनीहरूको शारीरिक सुस्तीबाट जगाउन के भन्न सकिन्छ? प्रभु चाहनुहुन्छ कि उहाँका न्यायहरू संसारमाथि अझ प्रबल रूपमा खस्नुअघि उहाँको मण्डली शुद्ध पारियोस्।”

“‘उहाँको आगमनको दिनमा को टिकिरहन सक्छ? र उहाँ प्रकट हुनुहुँदा को उभिइरहन सक्छ? किनकि उहाँ शुद्ध पार्नेवालाको आगोजस्तै, र कपडा धुनेवालाको साबुनजस्तै हुनुहुन्छ; अनि उहाँ चाँदी शुद्ध पार्ने र पवित्र तुल्याउने व्यक्तिजस्तै बस्नुहुनेछ; उहाँले लेवीका सन्तानहरूलाई शुद्ध पार्नुहुनेछ, र तिनीहरूलाई सुन र चाँदीझैं खार्नुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले परमप्रभुलाई धार्मिकतामा एउटा भेटी चढाउन सक्न्।”

“ख्रीष्टले हरेक ढोंगी आवरण हटाउनुहुनेछ। सत्य र जालीको कुनै मिश्रणले उहाँलाई छल्न सक्दैन। ‘उहाँ शुद्ध पार्नेवालाको आगोजस्तै हुनुहुन्छ,’ मूल्यवान् वस्तुलाई निकृष्टबाट, मैलालाई सुनबाट छुट्याउनुहुन्छ।

“लेवीहरूजस्तै, परमेश्वरका चुनिएका जनहरू उहाँकै विशेष कार्यका लागि उहाँद्वारा अलग पारिएका छन्। प्रत्येक सच्चा ख्रीष्टियनले याजकीय प्रमाण वहन गर्दछ। उसलाई आफ्नो स्वर्गीय पिताको चरित्र संसारसमक्ष प्रतिनिधित्व गर्ने पवित्र जिम्मेवारीद्वारा सम्मानित गरिएको छ। उसले यी वचनहरूलाई गम्भीरतापूर्वक सुन्नुपर्छ, ‘तसर्थ तिमीहरू सिद्ध होओ, जसरी स्वर्गमा हुनुहुने तिमीहरूका पिता सिद्ध हुनुहुन्छ।”

“‘तर मेरो नाउँको भय मात्रै तिमीहरूका निम्ति धार्मिकताको सूर्य आफ्ना पखेटाहरूमा आरोग्य लिएर उदाउनेछ; अनि तिमीहरू बाहिर निस्कनेछौ, र गोठका बाछाबाछीहरूझैं हुर्कनेछौ। अनि तिमीहरूले दुष्टहरूलाई कुल्चनेछौ; किनकि जुन दिन म यो कार्य गर्नेछु, तिनीहरू तिमीहरूका खुट्टाका पैतालामुनि खरानी हुनेछन्, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ।

“‘मेरो सेवक मोशाको व्यवस्था सम्झनु, जुन मैले होरेबमा सारा इस्राएलका निम्ति विधानहरू र न्याय-विधिहरूसहित उसलाई आज्ञा गरेको थिएँ। हेर, परमप्रभुको महान् र भयङ्कर दिन आउनुअघि म तिमीहरूकहाँ अगमवक्ता एलियाहलाई पठाउनेछु; अनि उसले पिताहरूको हृदय सन्तानतर्फ र सन्तानहरूको हृदय तिनीहरूका पितातर्फ फर्काउनेछ, नत्रता म आएर पृथ्वीलाई श्रापले प्रहार गर्नेछु।” Review and Herald, November 8, 1906.

झूटो शिक्षालाई पकडिरहनेहरूलाई उजाड-स्थानमा कराइरहेको “आवाज” बाट आरम्भ हुने इतिहासमा अलग गरिनेछ। परमेश्वरको सृष्टिशील शक्तिलाई व्यक्तिगत पवित्रीकृत अनुभव उत्पन्न गर्न अनुमति दिन इन्कार गर्नेहरूलाई उजाड-स्थानमा कराइरहेको “आवाज” बाट आरम्भ हुने इतिहासमा “सुन” बाट अलग गरिनेछ। तिनीहरू लाओडिसियाहरूको रूपमा नै रहनेछन्, ठीक त्यही बिन्दुमा जहाँ लाओडिसिया फिलाडेल्फियामा रूपान्तरित हुन्छ।

बहुमूल्यलाई निकृष्टबाट छुट्याउने कार्य प्रायः पूर्णरूपमा लेवीका सन्तानहरूलाई शुद्ध पार्न अकस्मात् आउनुहुने करारका सन्देशवाहकको कार्य हो, तर हामीले पनि त्यसमा सहभागी हुनुपर्छ।

यसकारण, हे मेरा प्रियजनहरू हो, जसरी तिमीहरूले सधैं आज्ञापालन गरेका छौ, मेरो उपस्थितिमा मात्र होइन, तर अब त झन् धेरै मेरो अनुपस्थितिमा पनि, भय र कम्पका साथ आफ्नै उद्धारलाई कार्यान्वयन गर। किनकि परमेश्वर नै हुनुहुन्छ, जसले आफ्नै प्रसन्नताअनुसार चाहना गर्न र कार्य गर्न दुवै तिमीहरूभित्र कार्य गर्नुहुन्छ। सबै कुरा गुनासो र विवाद बिना गर, ताकि तिमीहरू निर्दोष र निष्कपट, परमेश्वरका सन्तान, टेढो र भ्रष्ट पुस्ताका बीचमा पनि निन्दारहित होओ, जसका बीचमा तिमीहरू संसारमा ज्योतिहरूझैं चम्कन्छौ। फिलिप्पी 2:12-15.

यदि यर्मियाहले आउँदै गरेको न्यायमा परमेश्वरको प्रवक्ता हुन चाहन्थे भने, उनलाई बहुमूल्यलाई तुच्छबाट अलग गर्न भनिएको थियो। यर्मियाहले परमेश्वरको परामर्श सुन्दै थिए भन्ने तथ्यले, यदि उनले त्यो कार्य ग्रहण गर्ने छनौट गरे भने, सान्त्वनादाताको उपस्थिति पहिले नै उपलब्ध थियो भन्ने कुरा देखाउँथ्यो।

“मुक्ति प्राप्त गर्ने कार्य सहकार्यको एउटा कार्य हो, संयुक्त सञ्चालन हो। परमेश्वर र पश्चात्तापी पापीबीच सहकार्य हुनुपर्छ। चरित्रमा सही सिद्धान्तहरूको गठनका लागि यो आवश्यक छ। मानिसले आफूलाई सिद्धतामा पुग्नुबाट रोक्ने कुरामाथि विजय पाउन गम्भीर प्रयास गर्नुपर्छ। तर सफलताका लागि ऊ पूर्णतया परमेश्वरमा निर्भर छ। मानवीय प्रयास आफैँमा पर्याप्त हुँदैन। दैवी शक्तिको सहायता बिना त्यसले केही फल दिँदैन। परमेश्वर कार्य गर्नुहुन्छ र मानिसले पनि कार्य गर्छ। प्रलोभनको प्रतिरोध मानिसबाट नै आउनुपर्छ, जसले आफ्नो शक्ति

परमेश्वरबाट लिनुपर्छ। एकातिर असीम ज्ञान, करुणा, र शक्ति छ; अर्कोतिर दुर्बलता, पापमयता, र पूर्ण असहायता छ।”

“परमेश्वरले हामीलाई आफ्नैमाथि प्रभुत्व भएको देख्न चाहनुहुन्छ। तर उहाँले हाम्रो सहमति र सहकार्यविना हामीलाई सहायता गर्न सक्नुहुन्न। ईश्वरीय आत्माले मानिसलाई दिइएका शक्ति र सामर्थ्यहरूद्वारा कार्य गर्नुहुन्छ। आफ्नै बलमा हामी उद्देश्यहरू, चाहनाहरू, र झुकावहरूलाई परमेश्वरको इच्छासँग सामञ्जस्यमा ल्याउन समर्थ छैनौं; तर यदि हामी ‘इच्छुक बनाइने इच्छुक’ छौं भने, मुक्तिदाताले हाम्रो निम्ति यो कार्य सम्पन्न गर्नुहुनेछ, ‘कल्पनाहरूलाई, र परमेश्वरको ज्ञानको विरुद्धमा उचालिने हरेक उच्च कुरालाई भत्काउँदै, र हरेक विचारलाई ख्रीष्टको आज्ञापालनमा बन्धक बनाउँदै।’ 2 Corinthians 10:5.” Acts of the Apostles, 482.

प्रकाशितवाक्य एघारका साढे तीन दिनहरू, जब सुख्खा हड्डीहरू सडकमा मरेका हुन्छन्, “उजाडस्थान” को एक प्रतीक हो, र “उजाडस्थान” ले लेवीव्यवस्था छब्बीसका “सात काल” लाई प्रतिनिधित्व गर्छ। साढे तीन दिनको छरिएर रहने समयको अन्त्यमा, एक लाख चवालीस हजारमध्ये पर्न बोलाइएकाहरू “जाग्न” र “धूलो झार्न” छन्। सिस्टर ह्वाइट भन्छिन्, “परमप्रभु चाहनुहुन्छ कि उहाँको मण्डली शुद्ध पारियोस्, उहाँका न्यायका प्रहारहरू संसारमाथि अझ स्पष्ट रूपमा पर्नुअघि।”

“शुद्ध पारिएको मण्डली” को सन्दर्भमा उनले यर्मियाको त्यस पृथकीकरण प्रक्रियालाई उल्लेख गर्छिन् जसले “बहुमूल्यलाई निकृष्टबाट” अलग गर्छ। उनले यसलाई मलाकी अध्याय तीनसँग पनि जोड्छिन्, जहाँ करारका दूतका लागि मार्ग तयार पार्न एक दूत आउँछ। मार्ग तयार पार्ने दूत यशैयाको “उजाड-स्थानमा कराइरहेको आवाज” हो। करारका दूत ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, जो एक लाख चवालीस हजारसँग करारमा प्रवेश गर्न तयार हुँदै हुनुहुन्छ; तिनीहरू “लेवीहरूझैँ,” “उहाँको विशेष कार्यका लागि उहाँद्वारा अलग पारिएका छन्।” त्यसपछि उनले तिनीहरूलाई पूजाहारीहरू भनी चिनाउँछिन्, र येशूका यी वचन उद्धृत गर्छिन्, “यसकारण तिमीहरू सिद्ध होओ, जसरी स्वर्गमा हुनुहुने तिमीहरूका पिता सिद्ध हुनुहुन्छ।”

ढिलो हुने समयावधिको अन्त्यमा चिन्हित एक शुद्धीकरण प्रक्रिया छ, किनकि प्रभुसँग एक लाख चवालीस हजारले सम्पन्न गर्नुपर्ने एक विशेष कार्य छ, र “उहाँका न्यायहरू संसारमाथि अझ स्पष्ट रूपमा खस्नुभन्दा” अघि उहाँसँग एक शुद्ध पारिएको कलीसिया हुनेछ। उहाँका न्यायहरू पहिले नै संसारमा छन्, तर आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, “परमेश्वरका विनाशकारी न्यायहरू” खस्न थाल्छन्।

ती न्यायहरू “सत्यलाई कहिल्यै नचिनेका मानिसहरूका लागि कृपाको समय” हुन्। तर आवश्यक शुद्धीकरणको प्रक्रियामा प्रवेश गर्न नचाहनेहरूका लागि ती न्यायहरूमा कुनै कृपा छैन। “अझ स्पष्ट रूपमा आइपर्ने” “न्यायहरू” ले चिन्हस्वरूपका न्यायहरूलाई पहिचान गराउँछन्। तिनीहरूले एउटा संकेत प्रतिनिधित्व गर्छन्, र पवित्र आत्माले ती न्यायहरूद्वारा ल्याइएका अराजकता र भ्रमलाई प्रयोग गरी “जाली विश्रामको दिन” मान्नेहरू र “प्रभुको शबाथलाई विवेकपूर्वक पालन गर्नेहरू” बीच भिन्नता प्रकट गर्नुहुन्छ, किनकि “संसारलाई चेतावनी दिन सकिने” यही मात्र उपाय हो। संकेतस्वरूपका ती न्यायहरू नै त्यो पृष्ठभूमि हुन् जसलाई पवित्र आत्माले अझै बाबेलोनमा रहेका परमेश्वरका सन्तानहरूलाई एक लाख चवालीस हजारको ध्वजचिन्ह चिन्न निर्देशित गर्न प्रयोग गर्नुहुन्छ।

तर सिस्टर ह्वाइटले केवल मलाकी अध्याय तीनलाई मात्र सन्दर्भित गर्नुहुन्न, उहाँले मलाकी अध्याय चारका समापन पदहरू पनि समावेश गर्नुहुन्छ, र फेरि एकपटक करारका दूतका लागि मार्ग तयार पार्नुपर्ने “आवाज” लाई सन्दर्भित गर्नुहुन्छ। ती समापन पदहरू करारका दूतका लागि तयारीको विषयमा होइनन्; तिनीहरू मोशाको व्यवस्थालाई सम्झने, र पिताहरूका हृदय सन्तानतर्फ तथा सन्तानका हृदय पितातर्फ फर्काइने विषयमा हुन्। “आवाज” ले पहिला ख्रीष्टका लागि—करारका दूतको रूपमा—उहाँको मन्दिरमा अचानक आउन र जागृत गरिएका उहाँका निराश प्रजालाई शुद्ध पार्न मार्ग तयार पार्छ, ताकि तिनीहरूले झण्डाको काम पूरा गर्न सकून्। त्यसपछि मलाकीले “आवाज” को कार्यको अर्को पक्षलाई सम्बोधन गर्छन्।

उहाँले “पिताहरूको हृदय सन्तानतर्फ, र सन्तानहरूको हृदय आफ्ना पितातर्फ फर्काइदिनेछन्,” र उहाँले यो कार्य होरेबमा दिइएको व्यवस्थासँग सम्बन्धित रूपमा गर्नुहुनेछ। एलियाह, जो यशैयाको “आवाज” पनि हुन्, परमेश्वरका जनहरूको पापहरूलाई प्रकट गर्नेछन्। यो शुद्धीकरणको प्रक्रियाको एक भाग हो। पापको केवल एउटै परिभाषा छ, त्यो हो होरेबमा दिइएको व्यवस्थाको उल्लङ्घन। यूहन्ना बपतिस्मा दिने एलियाह थिए, र उनको कार्यमा ठ्याक्कै त्यही तत्त्व समावेश थियो।

ती दिनहरूमा बपतिस्मा दिने यूहन्ना यहूदियाको उजाडस्थानमा आएर प्रचार गर्दै यसो भन्न लागे, “पश्चात्ताप गर; किनकि स्वर्गको राज्य नजिक आएको छ।” किनभने अगमवक्ता यशैयाद्वारा यसैको विषयमा यसो भनिएको थियो, “उजाडस्थानमा कराउने एक जनाको आवाज: प्रभुको बाटो तयार पार, उहाँका मार्गहरू सीधा बनाओ।” अनि त्यही यूहन्नाको वस्त्र ऊँटको रौँबाट बनेको थियो, र तिनका कमरमा छालाको पेटी थियो; अनि तिनको भोजन सलह र वनको मह थियो। तब यरूशलेम, सारा यहूदिया, र यर्दन वरिपरिको सारा प्रदेश तिनीकहाँ निस्केर आए, र आफ्ना पापहरू स्वीकार गर्दै यर्दनमा तिनीद्वारा बपतिस्मा लिए। तर जब उनले धेरै फरिसीहरू र सदुकीहरूलाई आफ्ना बपतिस्मातर्फ आइरहेको देखे, तब उनले तिनीहरूलाई भने, “हे सर्पका सन्तान हो, आउन लागेको क्रोधबाट भाग्न तिमीहरूलाई कसले चेतावनी दियो?”

यसकारण पश्चात्तापयोग्य फलहरू फलाओ; अनि आफ्नो मनमा यसो नसोच, ‘हाम्रा पिता अब्राहाम हुन्’; किनकि म तिमीहरूलाई भन्दछु, परमेश्वर यी ढुङ्गाहरूबाट पनि अब्राहामका सन्तान उठाउन समर्थ हुनुहुन्छ। अनि अहिले नै बन्चरो रूखहरूको जरामा राखिएको छ; यसकारण जुनसुकै रूखले असल फल फलाउँदैन, त्यो काटिन्छ र आगोमा फालिन्छ। म तिमीहरूलाई पश्चात्तापका निम्ति पानीले बपतिस्मा दिन्छु; तर मपछि आउनुहुने मभन्दा शक्तिशाली हुनुहुन्छ, जसका जुत्ता बोक्न म योग्य छैन; उहाँले तिमीहरूलाई पवित्र आत्मा र आगोले बपतिस्मा दिनुहुनेछ। उहाँको नाङ्गो उहाँकै हातमा छ, र उहाँले आफ्नो खलिहानलाई राम्ररी सफा पार्नुहुनेछ, अनि आफ्नो गहुँ भकारीमा जम्मा गर्नुहुनेछ; तर भूसीलाई उहाँले ननिभ्ने आगोले जलाउनुहुनेछ। मत्ती 3:1-12।

प्रकाशितवाक्यको एघार अध्यायका साढे तीन दिनको “उजाडस्थान” मा बपतिस्मा दिने यूहन्ना आए, किनकि सबै अगमवक्ताहरूले आफूहरू बाँचेका दिनहरूको भन्दा अन्तिम दिनहरूको विषयमा अझ बढी बोल्दै आएका छन्। उनले पापबाट पश्चात्ताप गर्नुपर्ने सन्देश ल्याए, किनकि स्वर्गको राज्य नजिक आइपुगेको थियो, ठीक त्यसरी नै जसरी “समय नजिक आएको छ” भनिँदा येशू ख्रीष्टको प्रकाशितवाक्य उद्धाटित हुन्छ। बपतिस्मा दिने यूहन्नाले “आवाज” को कार्यलाई दृष्टान्तस्वरूप देखाउँछन्, किनकि येशूका अनुसार, आउने एलियाह पनि उनी नै थिए।

किनकि सबै अगमवक्ताहरू र व्यवस्था यूहन्नासम्म अगमवाणी गर्दै आए। अनि यदि तिमीहरू यसलाई स्वीकार गर्न चाहन्छौ भने, आउनेवाला एलियास यही हो। जसको सुन्ने कान छन्, उसले सुनोस्। मत्ती 11:13-15.

येशूले यो चिन्ताउनुहुन्छ कि बपतिस्मा दिने यूहन्नाको भविष्यवाणीसम्बन्धी पहिचान एउटा परीक्षा थियो। उहाँ सीधै भन्नुहुन्छ, “if ye will receive it”. त्यसपछि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई यो स्वीकार गर्न प्रोत्साहित गर्दै भन्नुहुन्छ, “He that hath ears to hear, let him hear.” उसले के सुनोस्? उसले त्यो स्वर को हो, जसले बाइबलको अन्तिम उजाडस्थानमा आएर करारका दूतका निम्ति बाटो तयार पार्दछ, ताकि उसले परमेश्वरका संकेतात्मक न्यायहरूको समयमा एउटा विशेष कार्य गर्न एक लाख चवालीस हजारलाई तयार पारोस्, त्यो सुनोस्।

यूहन्नाले “ऊँटका रौँको वस्त्र, र आफ्ना कमरमा छालाको पेटी” लगाएका थिए; अनि उनको “आहार सलह र जङ्गली मह” थियो। उनको “आहार” इस्लामको सन्देश थियो, किनकि “सलह” भन्ने शब्दले इस्लामलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र मह परमेश्वरको वचन हो, जुन उनको मुखमा मीठो थियो। उनले खाएको मीठो सन्देश “जङ्गली” अरबी गथासम्बन्धी थियो, जो धर्मशास्त्रहरूमा इस्लामको अत्यन्त पहिलो प्रतीक हो। इस्लामको जङ्गली अरबी गथाको त्यो मीठो सन्देश, जसलाई “सलह” द्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ, उनको वस्त्रमा पनि बुनेर समाविष्ट गरिएको थियो, किनकि ऊँटहरू इस्लामका अर्को प्रतीक हुन्। यदि यूहन्नाले खाएको आहारले कीराहरू होइन, सलहको रूखलाई जनाइरहेको थियो भने पनि, “सलह” शब्दलाई इस्लामको प्रतीकका रूपमा प्रयोग गर्नु वचनलाई बड्ग्याउनु होइन। “सलह” भन्ने

शब्द इस्लामको प्रतीक हो, र यूहन्नाले कुनै भौतिक भोजन खानुलाई प्रतिनिधित्व गरिरहेका थिएनन्; उनको आहार उनले खाएको भविष्यसूचक सन्देशको एक प्रतीक थियो।

उनको करधनी हबकूकमा प्रतिनिधित्व गरिएको “भविष्यवाणी” थियो। त्यस भविष्यवाणीले पहिलो निराशा, कुमारीहरूको ढिलाइको समय, र पवित्र चार्टहरूमा प्रतिनिधित्व गरिए अनुसार एड्भेन्टवादका आधारहरूलाई एकसाथ गाँस्दछ। हबकूक नै त्यो भविष्यसूचक करधनी थियो, जसले ती सबै सत्यहरूलाई एकैसाथ बाँधेको थियो।

किनकि दर्शन अझै नियुक्त समयकै निम्ति हो, तर अन्त्यमा त्यसले बोल्नेछ, र झूटो ठहरिनेछैन; यद्यपि त्यो ढिलो भएझैं देखिए पनि, त्यसको प्रतीक्षा गर; किनकि त्यो निश्चय नै आउनेछ, त्यो ढिलो गर्नेछैन। हेर, जसको प्राण घमण्डले उचालिएको छ, त्यो त्यस भित्र सीधा छैन; तर धर्मीचाहिँ आफ्नै विश्वासद्वारा जीवित रहनेछ। हबकूक 2:3, 4.

“स्वर” को चेतावनी बनाउने सन्देशहरूलाई कम्मरबन्दझैं एकसाथ बाँध्ने भविष्यवाणीमय सन्देश, ढिलो भएको तर बोल्ने दर्शनसँग सम्बन्धित कन्याहरूको दृष्टान्त हो। मध्यरात्रिको पुकारको दर्शनले तुच्छ, जसको “प्राण अहङ्कारले उचालिएको छ,” र बहुमूल्य, जो विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिन्छन्, यिनको बीचमा भिन्नता उत्पन्न गर्दछ। विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिनु नै “स्वर” ले धारण गरेको कम्मरबन्द हो।

धर्म उहाँका कमरको पेटी हुनेछ, र विश्वासयोग्यता उहाँका कटिको पेटी हुनेछ। यशैया ११:५।

जब जुलाई १८, २०२० को भएको निराशापछि निराशाको “जङ्गलमा कराइरहेको स्वर” आइपुग्यो, तब उसको सन्देश उही सन्देश थियो, जो सेप्टेम्बर ११, २००१ देखि रहँदै आएको थियो। आउन लागेका एलियाहबाट प्रतीक्षारत, निराश, मृत सुख्खा हड्डीहरूका लागि आएको त्यो सन्देश यो हो कि इस्लाम “सङ्केतात्मक न्यायहरू” हुन्, जसले बेबिलोनमा रहेका परमेश्वरका अन्य सन्तानहरूलाई धार्मिकता सिक्नका लागि पृष्ठभूमि प्रदान गर्छन्।

धर्मीको मार्ग सीधोपन हो; हे अति सीधा हुनुहुने, तपाईं धर्मीको बाटोलाई तौलनुहुन्छ। निश्चय नै, हे परमप्रभु, तपाईंका न्यायहरूको मार्गमा हामीले तपाईंको प्रतीक्षा गरेका छौं; हाम्रो प्राणको चाहना तपाईंको नाउँतर्फ र तपाईंको सम्झनातर्फ छ। मेरो प्राणले रातमा तपाईंलाई चाहेको छ; हो, मेरो भित्रको आत्मा म बिहानै तपाईंलाई खोज्नेछु; किनकि जब तपाईंका न्यायहरू पृथ्वीमा हुन्छन्, तब संसारका बासिन्दाहरूले धार्मिकता सिक्नेछन्। यशैया 26:7-9.

आउनुहुने एलिया अर्थात् यूहन्ना बप्तिस्मा दिने, प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारका साढे तीन दिनको “उजाडस्थान” मा भएको “आवाज” हुन्। उहाँको कार्यभित्र एड्भेन्टवादको चौथो तथा अन्तिम पुस्तालाई पहिचान गर्नु पनि समावेश छ, जसका प्राण उचालिएका छन् र जो आफ्ना पिताहरूको आत्मिक सम्पदामाथि भरोसा गरिरहेका छन्, तर परमेश्वरको क्रोध अब आउनै लागेको छ भन्ने अनुभूति पनि गरिरहेका छन्। तिनीहरू चौथो पुस्ता हुन्, किनकि तिनीहरू पूर्णरूपमा त्यस्तो पुस्तामा प्रकट भइसकेका छन् जो ख्रीष्टको ठीक विपरीत छ। तिनीहरू सर्पहरूको पुस्ता हुन्, तापनि तिनीहरू अझै पनि आफ्ना पिता अब्राहामतर्फ देखाउँदै, आफूहरू वास्तवमा थुमाको पुस्ता हौं भनी तर्क गर्छन्। थुमाको पुस्ता पत्रुसको चुनिएको पुस्ता हो; तिनीहरू तिनै हुन्, जो थुमाले जहाँजहाँ जानुहुन्छ उहाँकै पछि लाग्छन्।

यूहन्नाले स्पष्टतः आफ्नो सन्देश सुन्न आएका मानिसहरूका पापहरू प्रस्तुत गरे, किनकि तिनीहरूले पश्चात्ताप गरे र बप्तिस्मा लिए। उनले तिनीहरूलाई यो पनि जानकारी गराए कि उहाँपछि एक जना आउनुहुनेछ, जसले आफ्ना खलालाई पूर्णतः सफा गर्नुहुनेछ। त्यो व्यक्तित्व करारका दूत हुनुहुन्छ; उहाँ “फोहोर बुहारी गर्ने मानिस” हुनुहुन्छ, जसले नक्कली सिक्का र रत्नहरूलाई झ्यालबाहिर बुहारेर फाल्नुहुन्छ र मौलिक रत्नहरूलाई पुनःस्थापित गर्नुहुन्छ, जो त्यसपछि पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा मौलिक रत्नहरूलाई सङ्कलन गर्ने कार्यमा विलियम मिलरलाई स्वर्गदूतहरूले निर्देशन दिएका बेलाभन्दा दस गुणा उज्यालो गरी चम्कन्छन्।

यूहन्ना बप्तिस्मा दिनेले आफ्ना पिता अब्राहाममाथिको लाओदिकेयाली एड्भेन्टिस्टहरूको भरोसाको निन्दामा प्रत्यक्षता अपनाए, किनकि आउनुहुने एलियाहको कार्य पिताहरूको हृदय सन्तानतर्फ र सन्तानको हृदय पितातर्फ फर्काउनु थियो। पहिलो र अन्तिमको बाइबलीय प्रयोगको सिद्धान्त त्यस कार्यमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, तर त्यति मात्र होइन, तितरबितर अवस्थामामा, शत्रुहरूको देशमा, उजाडस्थानमा मरेका अवस्थामामा आफूलाई भेटाउनेहरूका लागि उपचार पनि त्यहीँ प्रस्तुत गरिएको छ। तिनीहरूले आफ्ना पापहरू, अनि आफ्ना पिताहरूका पापहरू पहिचान गर्नुपर्छ र पश्चात्ताप गर्नुपर्छ। आफ्ना पापहरू र पिताहरूका पापहरू पहिचान गर्ने कार्यसँगै, तिनीहरूले साढे तीन दिनको उजाडस्थानको अवधिभरि आफूहरू प्रभुसँग हिँडिरहेका थिएनन् भन्ने कुरा पनि स्वीकार गर्नुपर्छ। यसबाहेक, तिनीहरूले त्यस इतिहासको अवधिमा परमेश्वर तिनीहरूसँग हिँडिरहनुभएको थिएन भन्ने कुरा पनि स्वीकार गर्नुपर्छ।

अनि तिमीहरूमध्ये बाँकी रहेका मानिसहरू आफ्ना शत्रुहरूको देशमा आफ्नै अधर्मको कारण क्षीण हुँदै जानेछन्; र आफ्ना पुर्खाहरूका अधर्महरूका कारण पनि तिनीहरू तिनीहरूसँगै क्षीण हुँदै जानेछन्। यदि तिनीहरूले आफ्नो अधर्म, र आफ्ना पुर्खाहरूको अधर्म, अनि म विरुद्ध गरेका आफ्ना अपराधहरू स्वीकार गरे, र तिनीहरूले मेरो विरोधमा हिँडेका थिए भनी पनि स्वीकार गरे; अनि मैले पनि तिनीहरूको विरोधमा हिँडेर तिनीहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूको देशमा ल्याएको थिएँ भनी स्वीकार गरे; यदि त्यसपछि तिनीहरूका खतना नगरिएका हृदयहरू नम्र बनाइए, र तिनीहरूले आफ्ना अधर्मको दण्ड स्वीकार गरे भने: तब म याकूबसँग गरेको मेरो करार सम्झनेछु, इसहाकसँग गरेको मेरो करार पनि सम्झनेछु, र अब्राहामसँग गरेको मेरो करार पनि म सम्झनेछु; अनि म त्यस देशलाई पनि सम्झनेछु। लेवीव्यवस्था 26:39-42।

शाप यसकारण थियो कि तिनीहरूले भूमिका विश्रामदिनहरूलाई सम्झेनन्।

आउनुहुने एलियाह भएका बप्तिस्मा दिने यूहन्नाले प्रकाशितवाक्य अध्याय एघारका साढे तीन दिनको उजाडस्थानमा हुने “आवाज” को प्रतीकात्मक पूर्वरूप धारण गरेका थिए। उनले मृत सुख्खा हड्डीहरूलाई होरेबमा मोशाको व्यवस्था “सम्झन” निर्देशन दिने थिए, र यदि तिनीहरूले त्यसो गरे, तब करारका दूतले तिनीहरूका पिताहरूको करार “सम्झनुहुने” थियो। तर यो केवल त्यतिखेरै हुने थियो, जब तिनीहरूले आफ्ना पापहरू, आफ्ना पिताहरूका पापहरू स्वीकार गर्थे, र अझ बढी नम्रतासाथ, तिनीहरूले परमेश्वरको विरुद्धमा “तिनीहरूले जो अतिक्रमण गरे” ती अपराधहरू स्पष्ट रूपमा स्वीकार गर्नुपर्ने थियो।

तिनीहरूले आफूहरू परमेश्वरको विरुद्धमा “विपरीत” चालमा हिँडिरहेका थिए, र परमेश्वर पनि तिनीहरूका विरुद्धमा “विपरीत” चालमा हिँडिरहनुभएको थियो भन्ने कुरा पनि स्वीकार गर्नुपर्ने थियो।

तिनीहरूले यो पनि चिन्नु आवश्यक थियो कि तिनीहरू प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारको सडकमा रहेका मरेका सुख्खा हड्डीहरू नै थिए, किनकि तिनीहरूले स्वीकार गर्नेपथर्षी कि परमेश्वरले तिनीहरूलाई शत्रुको देशमा ल्याउनुभएको थियो, र शत्रुको देश मृत्यु हो।

यूहन्ना बप्तिस्मा दिनेका अनुसार, तिनीहरूले “उजाड-स्थान”मा “कराइरहेको” त्यो “आवाज” को हो भन्ने प्रश्नको पनि उत्तर दिनु आवश्यक थियो, किनकि यूहन्नाले सोधे, “आउँदै गरेको क्रोधबाट भाग्न तिमीहरूलाई कसले चेतावनी दिएको छ?”

हामी यी विषयहरूलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

परमेश्वरका सेवकलाई यस्तो आज्ञा दिइएको छ: ‘जोडले पुकार, नरोकिनू; आफ्नो स्वरलाई तुरहीझैँ उच्च पार, र मेरा मानिसहरूलाई तिनीहरूको अपराध, अनि याकूबका घरानालाई तिनीहरूको पाप देखाइदे।’ यी मानिसहरूका विषयमा प्रभु यसो भन्नुहुन्छ: ‘तिनीहरू मलाई दिनहुँ खोज्छन्, र धर्म आचरण गर्ने एउटा जातिजस्तै मेरा मार्गहरू जान्नमा आनन्द मान्छन्।’ यहाँ यस्ता मानिसहरू छन् जो आत्म-प्रवर्जित, आत्म-धर्मी, र आत्म-सन्तुष्ट छन्, र सेवकलाई जोडले पुकारेर तिनीहरूका अपराधहरू देखाइदिन आज्ञा गरिएको छ। सबै युगहरूमा यो काम परमेश्वरका मानिसहरूका निम्ति गरिँदै आएको छ, र अहिले त यो पहिलेभन्दा पनि धेरै

आवश्यक छ। Testimonies, volume 5, 299.